కథానిక:

కొత్త చీర

శ్రీ ఊగేటి శివరామకృష్ణ

భర్త తన తండ్రిచేత గ్రామఫోను కొనిపించినందుకు-లలిత మనస్సులో చాలా బాధపడింది పోనీ కొనిపించికొన్న వాడు తిన్నగా ఉండక-మామ తెచ్చిన గ్రామఫోను స్నేహితునికిచ్చి-పాత గ్రామఫోను ధర్మారాయుడు తనయింట ఉంచుకొన్నాడు తన తండ్రి గ్రామఫోను కొని యిచ్చినప్పుడు యీ విధంగా అతడు చేయటం లలితకు యిష్టంలేదు అయితే ఆడదికాదూ అందువల్ల 'ఏమయితేం కొనిపించుకొన్నారుగా మాయదారి గ్రామఫోను-మీ అక్కసు తీరిందా?' అంటూ తన అక్కసు చూపింది

తండ్రిచేత డబ్బు ఖర్చుపెట్టించి, గ్రామఫోను కొనిపించి నందుకుగాను-లలిత యీ విధంగా బాధపడుతున్నదని ధర్మారాయుడు గ్రహించాడు నవ్వు వచ్చిందతనికి నవ్వుతూ తడుముకోకుండా అన్నాడతను "ఏం కొని పెట్టినందుకు మీ నాన్న యేం బాధ పొందినట్లుగా కన్పించలేదు గాని-నీవుమాత్రం ప్రశ్నించి-నీ అక్కసు వెళ్లబోసుకొన్నావ్' అని

ఈసారి లలితకు నిజంగా ఉక్రోషం వచ్చింది మీరే చెప్పండి-రాసట్లయితే-'మధ్య కొనిచ్చిన వాడాయన-పిన్నలూ, ప్లేటులూ తగలేసి, ఆనందాన్ని అఘోరిస్తున్నవారు మీరు మధ్య మరి నాకెందుకూ అక్కసు?-' అంటుందా?

ధర్మారాయుడు తిరిగి నవ్వుతూ అన్నాడు "అవున్లే-అలా జవాబు చెప్పటాన్నే-అలా ఉద్రేకంతో అనటాన్నే ఉడుకుమోతుతనం అంటారు'

'చాల్లెండి'-అంది రుసరుస లాడుతూ లలిత ధర్మారాయుడు గూడా అప్పటికి ఊరుకొన్నాడు అయితే లలితమాత్రం-యేదో ఆలోచన సాయంత్రంవరకూ చేస్తూనే ఉండిపోయింది ఇదంతా ధర్మారాయుడు ఆఫీసు కెళ్లబోయే సమయంలో-మధ్యాహ్నం పదకొండు గంటలవేళ!

చీకటి పడింది ఎప్పుడూ చూపని శ్రద్ధతో లలిత తన పనులు నిర్వర్తించుకొంది ధర్మారాయుడు ఆఫీసునుండి వచ్చి రావటంతోటే-వేడినీళ్లతో డిచ్చింది స్వయంగా సబ్బుతో వీపు తోమింది తుడుచుకొనటానికి యిస్త్రీ తుండు తెచ్చి యిచ్చింది గడ్డపెరుగు వడ్డన చేసింది అడ్డదిడ్డంగా ప్రశ్నలు వేసి తికమకలు పెట్టే ఆమె కనీసం భోజనం వేళ యేప్రశ్నలూ తీసుకొని రాలేదు సరిగదా-ధర్మారాయుడు యెత్తిన విషయానికల్లా సదుత్తరాన్నిచ్చింది

ధర్మారాయుడు అసాధ్యుడని చెప్పక తప్పదు ఆవలిస్తే పేగులు లెక్కపెట్టే రకం ధర్మారాయుడు కాకపోతే 'ఏమిటే-అలా ఉషారుగా ఉన్నావ్ ఏమిటీ విశేషం'-అనయినా ప్రశ్నించకుండా ఉంటాడా? అడగలేదు సరిగదా-మామూలుగా భోజనంచేసి-తనపని చేసుకొనసాగాడు

లలిత, ధర్మారాయుడా విధంగా ముభావంగా ఉంటాడనుకోలేదు 'ఏం అలాఉషారుగా ఉన్నావ్?' అని ప్రశ్నిస్తాడనుకొంది

దానిమీద తాను-తన ఉద్దేశాన్ని తెలియపర్చుదామనుకొంది, 'మీరు మా నాన్న చేత గ్రామఫోను కొనిపించుకొన్నారుగదా-నాకో మంచిరకం చీర కొనిపెట్టండి' అని అడుగుదామనుకొంది

ధర్మారాయుడు యోచించి 'సరే'-నంటాడని ఆమె భావించింది అందుకనే ఆవిధంగా పథకం తయారుచేస్త!

కాని ధర్మారాయుడు అఖండుడు గదా! ఏ ప్రశ్న వేయలేదు తమలపాకులయినా తెచ్చి యివ్వవలసిందని కోరలేదు ఆఫీసు వర్కు చేసుకొంటూ బజారునుంచి కొని తెచ్చుకొన్న కిళ్లీనమల సాగాడు

లలిత ప్రథమ ప్రయత్నం కొనసాగలేదు! పట్టపట్టి, బలవంతంచేసి తండ్రిచేత గ్రామఫోను కొనిపించుకొన్నప్పుడు-తానుగూడా అదేవిధంగా బలవంతంచేసి, పట్టుపట్టి కొత్తచీర కొనిపించుకొని తీరాలనుకొంది ప్రథమ ప్రయత్నంలో విఘ్నం కల్గినంత మాత్రాన, బెదరగూడదనుకొంది

తాంబూలం వేసుకొనటం భోజనం అవటంతోటే ధర్మారాయుడికి అలవాటు గదా! అప్పుడు తన్ను కేక వేస్తాడు-అప్పుడు విషయం కదపవచ్చు-అని యేమో ఊహించింది కాని ధర్మారాయుడు కిళ్ళీ తెచ్చుకొని వేసుకొన్నాడుగదా! అందువల్ల మరి తాంబూల అవసరమే కల్గలేదు.

ధర్మారాయుడు అడగకుండే సరికి-మరి లలితే ఆవిషయాన్ని యెత్తవలసి వచ్చింది. భర్తచేత విషయం తేల్చి 'అవును కాదు'-అనిపించుకొని విషయం తేల్చుకొనాలని ఆమె ఆరాటం అందువల్ల భోజనం పూర్తి చేయకుండానే-ధర్మారాయుడి వద్దకు వచ్చి ఇదిగో వక్కపొడి అని యివ్వబోయింది

ఏదో పని గట్టుకొని వచ్చిందిగదా, తెచ్చిందిగదా అనయినా ఊహించి ధర్మారాయుడు వక్కపొడి తీసుకొంటే బాగుండిపోను లలిత-యెంతో సంతోషించి ఉండేది అలా యోచనయినా కనీసం చేయకుండా 'అవసరంలేదు కిళ్ళీ తీసుకొన్నా'-అని కట్టె విరిచి పొయ్యిలో పెట్టినట్లుగా మాట్లాడాడు

'సరే-అయితే-' అంది లలిత అప్పుడే ఆమెలో చిరుకోపం ప్రవేశించింది. రెండు ప్రయత్నాలు విఘ్నమయిపోయాయ్ అంతటితో ఊరుకొంటానికి లలితమనస్సు ఒప్పలేదు

ధర్మారాయుడుమాత్రం విషయం ఊహించాడు లలిత తన్ను యేదో కోరదలచుతున్నదని, చెప్పటానికి తికమకలు పడుతున్నదనీ, యిటూ, అటూ పచారుచేస్తున్నదనీ గ్రహించాడు!

-అయితే ఆమె అడిగిన మీదట తన యిష్టమయితే అంగీకారం తెల్పుదామనుకొన్నాడు ధర్మారాయుడు

వంటయింటిపని పూర్తిచేసుకోంటూ-ఆలోచనచేసి, ఆలోచనలో కృతకృత్యురాలయింది లలిత! ధర్మారాయుడు ఆఫీసు పని ముగించుకొని, కుర్చీలో కూర్చుని, ఆవలిస్తూ, ఆమె ప్రశ్నకోసం యెదురుచూస్తున్నాడు

తెల్లటిచీర కట్టుకొని, గులాబీరంగు జాకెటు తొడుగుకొని, తాంబూలం వేసుకొని, తల్లో మల్లెపువ్వులు ఘుమఘుమలాడుతూంటే-అపర రతీదేవిలా తయారయి లలిత ధర్మారాయుడు ముందునిలబడింది! ధర్మారాయుడు కనీసం ఆమెను

చూడటంతోటే-యెన్నో ప్రశ్నలు వేయవలసి ఉండింది కాని ప్రశ్నించకుండా క్రీగంటితోనే చూస్తూ ఉండిపోయాడు ధర్మారాయుడు

'ఏమండీ!' గత్యంతరంలేక-తన అభిప్రాయం తెల్పటంకోసం లలితే మాట్లాడవలసి వచ్చింది

'ఏం'- అన్నాడు ధర్మారాయుడు-అతడిస్వరం కఠోరంగా ఉన్నదని చెప్పక తప్పదు

'అంతా మోటుతనం- ఆమాట లేమిటండీ-కాస్త నెమ్మదిగా అంటే యేం కొంపలంటుకు పోతాయ్' అంది లలిత

'నెమ్మది నాదగ్గ రెక్కడ ఉంటుంది తండ్రికి తగ్గకూతురవ్ నీదగ్గర ఉండాలిగాని'-అన్నాడు ధర్మారాయుడు విషయాన్నుంచి-మగో కొత్తదానికి సంభాషణ దారి తీయబోతూంది

లలిత తన యుద్దేశాన్ని వెడలగ్రక్కవలయుననే ఆ దుర్దాతో ఉంది అంగువల్ల మరి అడ్డదారి వ్యాపారం చెయ్యకుండా 'మీరెప్పుడూ యింతే ఎప్పుడూ యీలాంటి దెప్పు పొడుపుడుమాటలే ముచ్చటగా యింతవరకూ-క్షేమం ఒక సినీమాకయినా తీసుకొని వెళ్లలేదు-కాపురానికొచ్చి ఆరు మాసాలకాల మయిందిగాని'- అని అంది

ధర్మారాయుడు మరోవిధంగా ఊహించాడు ఆమె కోరుకొనేది ఒక సినీమాయే గదా అని అనుకొన్నాడు-నిజంగా తానామెను సినీమాకు ఒకమారుగూడా తీసుకొని వెళ్లకపోయినమాట వాస్తవం తనకూ సినీమాకు వెళ్ళాలని, చూడాలని, కుతూహలత ఉంది కాని ఏమిటో మంద కొడిగా ఉండిపోతున్నాడు

'ఓస్ దానికేం-యిప్పుడింకా తొమ్మిదిన్నరే-పదిగంటలకు ఆట వదులుతారు పద పోదాం' అన్నాడు ధర్మారాయుడు

కథ అనుకూలంగా నడుస్తున్నందుకు-లలిత లోలోపల చాలా సంతోషించింది నిజంగా తనకు సినీమాకు వెళ్లాలనే కుతూహలం ఉంటేగా!

'సినీమాకేం లెండి తీసుకొని వెళ్లినా వెళ్లకపోయినా తీసుకొని వెళ్లినట్లుగా మాటన్నారు చాలు సరే నాకోర్కె ఒకటుంది తప్పకుండా తీర్చాలి-' అంది లలిత

ప్లేటు మారినందుకు ధర్మారాయుడు ఆశ్చర్యపోయాడు

'అసలు యేమిటో చెప్పు'-అని ప్రశ్నించాడతను

'కోర్కె తీరుస్తానంటే-'

'అలాగే యేమిటో చెప్పు'-అన్నాడతను

లలిత కోర్కె వెల్లడించేముందుగా యింకోవిషయం యెత్తింది డొంక తిరుగుడుగా

'మీరు మానాన్న చేత గ్రామఫోను కొనిపించుకొన్నారుకదా!' అని ప్రశ్నించిందామె!

'ఇప్పుడు నే కాదన్నానా?-' అతడు ప్రశ్నించాడు!

'అదికాదు మీరడగటం తడవుగా మానాన్న మీకు కొనియిచ్చాడు-ఏమంటారు?'

'మరమ్మతు చేయించి యిచ్చిన ఫోనేనా?' వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు ధర్మారాయుడు

'చాల్లెండి-అందువల్ల మీరు గూడా-

'కాని యేమిటో-'

'మానాన్న మీకోర్కె తీర్చినప్పుడు-మీరుగూడా నాకోర్కె-'

'ఏమంటావ్?'

'తీర్చాలి'

'వీలుంటే యిష్టంఉంటే-తీరుస్తాను-ఏమిటో చెప్పు-యేంకావాలి?'

'తప్పక తీరుస్తారుగదూ?'-అంటూ అమాయకంగా చూసింది లలిత

'ఆ' అన్నాడతను!

'మామలు అల్లుళ్ల కోరికలు-అల్లుళ్లు మామకూతుళ్ల కోరికలూ తీర్చటం భావ్యం మానాన్న మీకోర్కె తీర్చినప్పుడు-మీరు నాకోర్కె తీర్చాలి!'

'అలాగే-అసలువిషయం యేమిటో చెప్పు'-అన్నాడతను

'ఏంలేదు నాకో చీరకొనిపెట్టండి మీరు కొనిపెట్టారని మురిసిపోతూ కట్టుకొంటాను ఎంతో ఆనందిస్తాను-' అంది లలిత-

ధర్మారాయుడు దూరాలోచన చేశాడు-కాని మాట్లాడక ఊరుకొన్నాడు!

'ఏమండీ మాట్లాడరు మానాన్న మీకోర్కె తీర్చినప్పుడు-మీరు నాకోర్కె తీర్చరూ?-' అంది తిరిగి లలిత ధర్మారాయుడు-లలిత తన్ను పరిహారం కోరుతున్నట్లుగా అర్థం చేసుకొన్నాడు-ఆమెతండ్రి తనకు కొనిపెట్టినందుకుగాను-తానామెకు కొనిపెట్టాలిట-కొనిపెట్టడంసంగతి అటుంచి ఆమెను యేడ్పించాలని-ధర్మారాయుడు నిశ్చయించుకొన్నాడు ఆమె-'మీకు మానాన్న కొనిపెట్టారు కనుక మీరు నాకు కొనిపెట్టాలి' అని అననట్లయితే అవిధంగా నిశ్చయించుకొనేవాడు కాదు.

-చీరగూడా కొనిపెడతానని చెప్పి ఉండేవాడు!

'ఏలాటి చీర కావాలో కోర్కె-' అన్నాడు తను అదోవిధంగా మొఖంపెట్టి.

కోర్కెలు తీర్చేదేవుడు ముందున్నప్పుడు, భక్తుడు కోరుకొనటానికి యేవిధంగా తికమకలు పడతాడో, అదేవిధంగా పడింది - లలిత అయితే నిశ్చయం వెంటనే తేల్చి చెప్పాల్సిందేగా! అందువల్ల కొద్దికాలంలోనే-మనస్సును ఒకవైపునకు మళ్ళించుకొని 'ఈ రోజుల్లో బనారస్ చీరలు బాగుండవ్ బెంగుళూరుచీరలు బాగానే ఉంటాయ్ వాటిలో మంచిరకం నిర్ణయించి మీకే కొనియ్యాలి అన్నది లలిత

'బాగుంది ఏవో సాదా చీరలనుకొన్నా బెనారస్ చీరలు బాగుండవ్ కదా - బెంగుళూరు చీరలు బీదచీరలు మనబోటివాళ్ళకు బాగుండవ్ మధుర చీరల ధర మండిపోతున్నది - అందువల్ల యే చీరకొనవలసిన అవసరం లేదు'-అన్నాడు ధర్మారాయుడు!

లలితకు కోపంకల్గింది అయితే అవసరం తనదిగదా అందువల్ల 'మీరు సంతోషంతో యేచీర కొన్నా అభ్యంతరం లేదు మీ యిష్టంవచ్చినది కొనివ్వండి-' అందామె

'నాకే చీరవిషయం వదలినపక్షంలో-చెప్పమన్నావా?'-మధ్యలో ఆగాడతను!

'చెప్పండి'-అన్నది లలిత ఆదుర్దాతో

'ఏ చీరా కొనియిచ్చేదిలేదు!'-అంటూ నవ్వాడు ధర్మారాయుడు!

'ఇంతసేపూ చెప్పిన కబుర్లు బూడిదలో పోసినపన్నీరువిధంగా అయిపోయాయి. మీకు మానాన్న గ్రామఫోను కొనియిచ్చినప్పుడు - నాకు మీరు కొత్త చీరమాత్రమెందుకు కొనియివ్వరు?' - అని ప్రశ్నించింది లలిత క్రోధంతో!

'ఎందుకు కొనియివ్వాలి?' - అని అన్నాడతను వ్యంగ్యంగా!

లలితలో పూర్తిగా కోపం నిండిపోయింది తన తండ్రిచేత భర్త గ్రామఫోను కొనిపించుకొన్నప్పుడు - తన కాయన

నారసింహలేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది మేహము, నిశ్శక్తి, నిస్సత్తువ శుక్లనష్టమును హరించి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 తు|| డబ్బి రు 3-4-0 పోస్టేజి 10 అ.

పి సి పి & కంపెని "ఆయుర్వేదసమాజం"

దేపి-పేరి నెల్లూరు జిల్లా

కొత్తచీర కొనియివ్వాలి ఈ చీర కావాలని తాను నిర్బంధించి అడగలేదు ఏదో యిష్టమొచ్చిన చీరకొనియివ్వమనిగా తాను కోరుకొన్నది ఈమాత్రానికే అతడీవిధంగా అనేశాడు!

'అయితే అంతేనంటారా?' – అన్నదామె!

తాను గ్రామఫోను కొనదలచుకొన్నానని చెప్పినప్పుడు – కొంటే కొనుక్కోండి! అనియేమో ఆమె అన్నది అది సమయానికి గుర్తుకొచ్చింది ధర్మారాయుడికి' 'అంతే కాక మరేమనుకొన్నావ్ అంతగా చీర కావలెనంటే – మీ నాన్న చేత కొనిపించుకో–' అన్నాడతను!

'మీరు గ్రామఫోను కొనుక్కొనలేక మా నాన్న చేత కొనిపించుకొన్నారేమిటి?' లలిత అంది

'అదివేరు అల్లుడు మామచేత కొనిపించుకొనటంలో అందం ఉంది

'భార్య భర్తచేత కొనిపించుకొనటంలో మరింత అందమున్నది'–అందామె!

'అంత గొడవెందుకూ నేను నీకు కొనిపెట్టేది లేదు – అని తేల్చిచెప్పేశాడు ధర్మారాయుడు!

లలిత కళ్ళనిండా నీరునించింది 'అంతేనంటారా?' అన్నదామె!

'ఊఁ ఏంచేస్తావేమిటి?'– అన్నాడతను నవ్వుతూ!

'సరే అయితే మీ చేత చీరకొని కట్టుకొనకపోతే చూడండి'– అంది లలిత – క్రోధంమొఖంలో కనిపిస్తూంటే–

'ఓష్ అయితే చూడు– నీ పేరుతోనే చీరకొంటే' – అన్నాడతను!

'చూద్దాంగా'–అన్నది యేలాగో – కాని పూర్తి దుఃఖంకల్గింది లలితకు – 'ఏమండీ'– అని బావురుమంటూ – అతడు జవాబివ్వకుండానే – మరోమంచం వాల్చుకొని – పక్కయినా వేసుకొనకుండా పరుండిపోయింది

'మరో మంగమ్మవ్ తయారయ్యావ్. శపథం తీర్చుకొనటానికి'– అంటూ తన పక్కమీదకు పోయి పరున్నాడు ధర్మారాయుడు!

ఆడది – ఆడదే! పాపం – లలిత యేంచేస్తుంది? ముఖంమాత్రం కందగడ్డలా చేసుకొని మంచంమీద పరుండి బావురుమని యేడ్వసాగింది! ధర్మారాయుడుమాత్రం – అది చూసి నవ్వుకొన్నాడు!

* * * *

రోజులు గడుస్తున్నాయ్ ధర్మారాయుడు మాత్రం చీర కొనలేదు కొత్తచీర కొనలేదనే కోపం, రుసరుసలు ముఖంలోనూ, మాటల్లోనూ, లలితలో కన్పించుతూనేవున్నాయ్ అయితే యేలాగయినా భర్తచేత కొత్తచీర కొనిపించాలనే అభిప్రాయంమాత్రం ఆమెలో దృఢంగా నాటుకొని ఉండిపోయింది

ధర్మారాయుడి చెల్లెలు సత్యవతి పెళ్లి జరగబోతూంది ఇంటికి తండ్రితర్వాత కార్యభారం నెత్తిన ఉన్నవాడు ధర్మారాయుడే! అందువల్ల పెండ్లియిరవై రోజులున్నదనగానే సెలవుపెట్టి – లలితతో బయలుదేరాడు ధర్మారాయుడు!

బయలుదేరేముందు యింకోమారు లలిత తనకోర్కను తెలియపర్చింది – 'ఏమండీ–చీర కొనిపెట్టరూ?' –ప్రాధేయపూర్వకంగా అడిగింది ఆమె–

'ఆ మాయదారిచీరకోసం – ఆలా అఘోరించకపోతేం?' అన్నాడతను–తాను గ్రామఫోను కొనదలచుకొన్నప్పుడు ఆమె అన్న 'ఆ మాయదారి గ్రామఫోను యెందుకూ?' అన్న సంగతి జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొంటూ!

లలిత–దెప్పిపొడుపు గ్రహించుకొంది అయితే మాటకు మాట తిరిగి చెప్పలేక తల వంచుకొని కన్నీళ్లు కార్చింది ధర్మారాయుడు నవ్వుకొన్నాడు!

* * * *

స్త్రీ పట్టుదలలో– తనశక్తిని ప్రదర్శించుకొంటుంది – విజయం సాధించితీరుతుంది– స్త్రీ శక్తిస్వరూపం అని ఋజువుపరుచుకొంటుంది లలిత సందర్భంలో గూడా అంతే – ఆమెకున్న పట్టుదల ఒక్కటే— భర్తచేత చీర కొనిపించుకొనటం – పెండ్లి మరి పదిరోజుల్లోననగా, రకరకాల చీరల వగైరాలు యెన్నికకోసం యింటికి వచ్చాయ్ నచ్చినవి ఉంచుతున్నారు, నచ్చనివి త్రిప్పిపంపుతున్నారు

ప్రతీచీరా ప్రత్యేకదృష్టితో పరిశీలిస్తున్నారు ఎవరికి నచ్చిన అభిప్రాయాలు వాళ్లు వెడలగ్రక్కుతున్నారు

పాపం యిల్లంతా కలకలలాడుతున్నప్పటికి – లలిత హృదయంలో మాత్రం దుమారం రేగసాగింది

'నే నీ చీర కొనిపించుకొంటా' – అని యెవరికివారంటూంటే లలితకు దుఃఖం ఉబుకుకు వచ్చింది అయినా – దృఢమైన పట్టుదల – ఆమెను తిరిగి రెచ్చకొట్టింది తిరిగి ధర్మారాయుడి దగ్గరకువచ్చి 'ఏమండీ చీరకొనిపెట్టరూ అంతా నిండుయింట్లో కొనుక్కొంటున్నారండీ' అని అంది

'బాగుంది – అయితే నువ్వు గూడా మీ నాన్నచేత కొనిపించుకోలేక పోయావ్ ఎవళ్ళనాన్నలు వాళ్ళకు కొనిపెడుతున్నారు'– అన్నాడతను!

లలిత కళ్ళనీళ్ళు తిరిగాయి! 'అంతేనంటారా?' అంటూ బావురుమంది ఒకసారి లలిత ఆవిధంగా యేడుస్తూంటే – ధర్మారాయుడు నవ్వుకొన్నాడు జింహాకొకరుచి పుర్రెకొకబుద్ధి అనే సామెత ధర్మారాయుడికి తప్పక వర్తిస్తుంది కాకపోతే – కొనిపెట్టే సంగతి అటుంచి– దెప్పుల్తో స్త్రీని – అర్ధభాగాన్ని –కన్నీరు కార్పిస్తాడా?

తర్వాత జరిగినగ్రంథం యేమోగాని – ధర్మారాయుడి తల్లి రెండుమూడు ఖరీదుగల బెంగుళూరుచీరలు తెచ్చి – వాటిలో మంచిది యెన్నమంది ధర్మారాయుడు దూరయోచన చేయకుండా అందులో మంచిదాన్ని యెన్నాడు.

నీకూ – అగే నచ్చింది – నీ భార్యా – చెల్లమ్మా అదే బాగున్నదన్నారు ఇది నీవాటా – నువ్వు కొని యివ్వాలి తెల్సిందా?'– అందితల్లి

'ఎవరికి–?–' – ఆశ్చర్యంతో ప్రశ్నించాడు ధర్మారాయుడు

'ఎవరికేమిటి? చెల్లమ్మకు?'

'సరే'– అన్నాడు ధర్మారాయుడు అంతకంటె యేం చెప్పగలుగుతాడుమరి? తోబుట్టువుకు వివాహసమయంలో ఒకచీర కొనిఇమ్మని నోరారా తల్లి చెప్పినప్పుడు – నెలకు నూటయేభై రూపాయల చిల్లర సంపాదించుకొంటున్నతను – ఒక చీర కొని యివ్వటం అంత గొప్ప విషయం కాదు!

ధర్మారాయుడు చీర కొనియిచ్చాడు!– వివాహం వైభవంగా జరిగింది ఎవరికోసమయితే ధర్మారాయుడు చీర కొన్నాడో– వారికి మాత్రం చీర ఉపకరించలేదు

రాత్రి, పెండ్లి అయిపోయినతర్వాత – కలకల నవ్వుతూ కొత్తచీర కట్టుకొని యేకాంతంగా భర్తను కలసుకొంది లలిత!

'చీర యెక్కడిదీ?'– అని ఆశ్చర్యంతో ప్రశ్నించాడు ధర్మారాయుడు!

'మీరే కొన్నారుగా!'– అంది లలిత—

'నేను కొన్నానా?–ఎవరుచెప్పారు?'– అన్నాడతను!

'మీ అమ్మ చెప్పింది'– ఆమె జవాబిచ్చింది

'ఇది నీకోసం కొనలేదే'

'నాకోసం కొనకపోయినా – కొనిపించినది నాకోసమే'– అంటూ నవ్వింది లలిత!

'అమ్మదొంగా–మంగమ్మ శపథం తీర్చుకొన్నావే!'– అంటూ జరిగిన విషయం మర్చినవాడివిధంగా – లలితను దగ్గరకు తీసుకొన్నాడు ధర్మారాయుడు!